

CARINA VAN CAUTER BLIKT VOOR HET EERST UITGEBREID TERUG OP EEN WOELIGE PERIODE

“Ik was heel graag gouverneur van Oost-Vlaanderen geworden”

Gouverneur van Oost-Vlaanderen wordt ze niet. Oma is ze wel, sinds kort, en gedreven federaal parlamentslid, meer dan ooit. “Als men je persoonlijk probeert te beschadigen, dan doet dat pijn. Maar ik ben niet iemand die aan de kant blijft zitten. Blick op de toekomst nu.”

De eerste week van november zal Carina Van Cauter niet snel vergeten. Op 5 november werd ze oma, van Cecile, haar eerste kleinkind. Na een avond van geluk en blijdschap ging ze slapen, om amper een paar uur later te worden wakker gebeld door de radio om te vragen wat ze vond van het artikel in De Tijd. Groot was haar ongeloof. Afgelopen zomervakantie had Carina namelijk deelgenomen aan een verkennend gesprek en een assessment in het kader van de aanstelling tot gouverneur van Oost-Vlaanderen. Carina bleek geschikt, waarop ze werd uitgenodigd voor een gesprek met de Vlaamse Regering. Die op basis van dat gesprek de meest geschikte kandidaat zou kiezen. De

Tijd schreef echter dat Carina minder goed gerangschikt was... hoewel er geen rangschikking werd opgesteld door het aangestelde bureau. Ze werd ten onrechte beschadigd. “Fatsoen en respect lijken de dag van vandaag steeds verder zoek”, vat Carina samen.

Wat was het gevoel dat die ochtend overheerste?

“Ik was diep ontgoocheld. Ik had dit niet voor mogelijk geacht. Er was alle deelnemende kandidaten verzekerd dat de gegevens die zouden worden verzameld in het kader van de procedure vertrouwelijk zouden worden behandeld. Die gegevens zouden alleen bekend worden ge-

maakt aan diegenen die uiteindelijk de beslissing moesten nemen: de ministers van de kern van de Vlaamse Regering. En dit om één doel te bereiken: de persoon aanstellen die het meest geschikt was voor de functie van gouverneur van Oost-Vlaanderen.”

“Maar die gegevens zijn niet alleen op straat goegoid. Ze zijn dan ook nog eens geheel vertekend en op een onjuiste manier naar buiten gebracht. Het assessment diende om in een eerste ronde te kijken welke kandidaat geschikt was en welke niet. Niet om daarna een rangschikking te maken. Het was immers een klassiek assessment: de opdracht was een verlieslatend bedrijf opnieuw winstgevend maken. Met daarbij een rolenspel als bedrijfsleider.”

“Na die voorronde zou worden gekeken naar de geschiktheid om als gouverneur te functioneren. En dat door de Vlaamse regering, die dan ook finaal zou beslissen. Zonder voordracht, unaniem. Dat was de procedure.”

Hoe verliep trouwens dat gesprek met de Vlaamse regering?

"Heel goed. Ik ken de provincie, ik was gedeputeerde en had in die hoedanigheid veel contacten met de Vlaamse overheid. Bovendien weet ik vanuit mijn ervaring in het federale parlement – waar ik ondertussen tien jaar zetel – hoe de besluitvorming in de politiek werkt en waar je moet op letten om bruggen te kunnen bouwen. Ik had me bovendien ook grondig voorbereid. Ik heb daar toch een belangrijk deel van de zomer in gestoken. Ik had een heel goed gevoel na dat gesprek met de regering."

Na de oneerlijke lekken in De Tijd heb je onmiddellijk je kandidatuur ingetrokken. Heb je daar lang moeten over nadenken?

"Nee, helemaal niet. Ik heb dat quasi onmiddellijk beslist. Het was altijd duidelijk dat de procedure zou eindigen met een keuze door de regering. Als men dan vanuit die regering, minstens door één partij, op een ontoelaatbare wijze je persoon tracht te beschadigen, dan hoeft het echt niet meer voor mij. Persoonlijke aanvallen zijn een teken van zwakte en daar kan je enkel op reageren met een sterk signaal. Niemand hoeft dit te tolereren."

Hoe kijk je hier nu op terug?

"Ik was heel graag gouverneur van Oost-Vlaanderen geworden. Ik heb indertijd als gedeputeerde samen met André Denys alle steden en gemeenten in onze provincie bezocht. We hebben een prachtige provincie. Ik zie Oost-Vlaanderen heel graag. Samen met alle besturen had ik onze provincie nog mooier en attractiever willen maken. En nog meer kansen willen bieden. Ik had het echt heel graag gedaan. Ook omdat de rol van een gouverneur een rol is die heel dicht bij de mensen staat. En ik ben echt graag onder de mensen."

"Je kan als gouverneur echt veel doen ook al is dat niet altijd zo bekend. Voor en tussen de mensen, begaan met hun veiligheid, hun omgeving, hun werk, hun passies en bezorgdheden. Vaak de brug tussen probleem en oplossing."

Wat voor een gouverneur was u geweest, denkt u?

"Als gedeputeerde heb ik met twee gouverneurs

Carina Van Cauter:
"Men zegt soms dat de grootste vijanden in je eigen partij zitten. Wel, ik heb nu vooral veel vrienden leren kennen"

samengewerkt: Herman Balthazar en André Denys. Gouverneur Balthazar benaderde de zaken eerder academisch. André was meer de burgemeester van onze provincie, met een groot hart voor sport. Ik denk dat ik een mix van beiden zou zijn geweest. Het is boeiend en verrijkend om je academisch te laten bijstaan, maar je mag zeker de dagdagelijkse realiteit niet uit het oog verliezen. Zoals eerder gezegd hou ik van mensen, mensen die samenwerken, mensen die samenkomen om te vieren, te feesten, te sporten en cultuur te beleven."

Wat heb je uit heel deze episode geleerd?

"Ik heb aan de lijve ondervonden hoe belangrijk privacy wel is. Men vraagt wel eens 'privacy, is dat nu zo belangrijk..?' Jawel! Als er gegevens over je worden verzameld, dan moeten die gebruikt worden waarvoor ze bestemd zijn. En voor niets anders."

"Daartegenover staat dat je in de politiek ook vrienden kan hebben, dat heb ik hieruit geleerd. Ik herinner me bijvoorbeeld hoe kwaad onze voorzitter Gwendolyn Rutten was. Ze vond het absoluut niet kunnen wat is gebeurd. En ik voelde daarbij veel persoonlijke appreciatie."

"Ik heb ontelbare mails en berichten gekregen. Ook van ambtenaren van de provincie, waar ik

toch uiteindelijk al tien jaar weg ben. Ze vonden het jammer dat ik niet terug kwam. Ook van politieke tegenstrevers heb ik berichten gekregen. Er was een vrij grote verontwaardiging over de manier waarop ik werd behandeld. Er waren vele berichten van mensen die nog nooit eerder een politicus hadden aangeschreven en dat nu wel deden om hun waardering en respect te uiten. En dat doet natuurlijk veel deugd."

En ondertussen had je ook een kleindochter om eens goed vast te nemen.

"Inderdaad. Kijk, het leven van elke dag is het belangrijkste wat er is: de liefde, de kinderen, en nu voor het eerst ook een kleindochter. Eigen kind schoon kind, zeggen ze, maar het is echt een keischoon kindje (glundert). Het is ook bijzonder om te zien hoe dit van mijn dochter een andere vrouw heeft gemaakt. Ze is cardiologe. Ze redt elke dag mensenlevens met een zekere koelbloedigheid die dat nodig heeft. En dan zien hoe emotioneel ze werd bij het schenken van het leven. Heel mooi."

"Vroeger waren we met zes. Mijn man en ik, Nathalie en Frederik en hun partner. En nu zijn we echt met zeven, the magnificent seven. Dat is wel bijzonder. Ons gezin is een samenwerkende vennootschap. In alles wat we doen."

Was u dan zenuwachtig voor uw man, Johan Van Tittelboom, bij de gemeenteraadsverkiezingen in oktober?

"Nee, eigenlijk niet. Je voelt wel als het goed zit. En dat was en is in Herzele zo."

Hij haalde een fantastische score. Wat maakt hem zo'n goeie burgemeester?

"Zijn liefde voor Herzele en inwoners. Johan is een echte sociaal liberaal en staat tussen de mensen. Voor elk probleem een oplossing hebben, dat is wat het verschil maakt. Kleine dingen kunnen veranderen die veel betekenen voor mensen: dat is ook gewoon het mooiste wat er is. Wij liberalen gaan altijd aan de slag. Gewoon doen, is ons op het lijf geschreven. Dat is wat het verschil maakt, en dat wordt ook gezien. Men weet dat wij voor oplossingen gaan die evenwichtig en onderbouwd zijn zodat iedereen mee is. Daarom heb ik ook opnieuw vertrouwen in de verkiezingen die eraan komen." •